

INFORMACE pro MČAD: *Místopis okresu zprac. Rad. Průša. Rkp. 1998*
Ve službách Thalie II, s. 176.
 VOSTRÝ, Jaroslav: *Petr Čepek. Talent a osud. Praha, Achát 1996, s. 14, 20.*
 A spolku: *Divadelní Pl od 1867, foto z činnosti spolku.*

ČANOVICE, m. č. obce MALÍKOVICE, o. Kladno

ODi hráli společně občané Malíkovice a Čanovic. 1879 Němý aneb Zkouška lásky (Kotzebue, J. Fr. Drož), Zdali mne miluje? (Wenzig, Fr. J. Janke), Nemilé návštěvy (J. Žofka), v hostinci J. Malce Oběť lásky (Fr. J. Janke), Půjčil svou ženu (E. V. Štolovský). Téhož roku *Omladina malkovsko-čanovická* v hostinci Františka Ševice Pěkné nadělení (Nestroy, V. K. Častolovský), Rosenberg. 1904 zmínka o existenci *Čtenářsko-ochotnického spolku*, 49 členů. 1934 3 hry.

INFORMACE pro MČAD: *Místopis okresu zprac. Lubor Dobner, Mojslava Sehnalová, Miroslav Oliverius, St. Krajník. Rkp. 1998-2000. kART.*

ADRESÁŘ okresu Slánského 1904.

HANUŠ, Jaroslav: *Divadlo na slánském okrese. Slánský obzor 1934, s. 97.*

ČÁSLAV, o. Kutná Hora

1841 zal. JDO, Nalezenec (Tyl), studenti a mladí řemeslníci, do 1843 v radničním sále, poté si postavili jeviště U Prince. 1845 zde hostovali J. K. Tyl a Jan Kaška (Paní Marjánka, matka pluku).

Veliké bylo očekávání a těšení an sám pan spisovatel se svou chotí a s panem Kaškou, členem českého divadla, k pohostinskému vystoupení se nabídl. A nevyslovitelný byl dojem, jež způsobila hra kusu onoho na četné a pestré shromáždění! Spočívát zajisté ve hře té jistě kouzlo, jež posluchače uchvacujíc, zanášejí do života skutečného a strunami jeho srdce zachvívá. Drahý náš Tyl co šikovatel Sekáček s tou ryznou a veselou myslí a s tím šlechetným srdcem, pan Kaška, ten nedostižný Kilián, paní Tyllová, ta ve kole života těžce zkoušená matka pluku, ti všichni ne jinak než umělecky sobě počínali. Z památníku Klimenta Čermáka.

V 50. letech 19. stol. činnost ODi přerušována (nedostatek herců - 1850-1854 pro společenské poměry odešli studující). Do 1858 také německy. Činnost obnovena 1862, v této době i první operní a operetní produkce. Sál U Prince už nevyhovoval. Od 1865 plánována výstavba a 1869 otevřeno Dusíkovo divadlo, veselohra Cesty veřejného mínění (Jeřábek). Repertoár nejčastěji Tyl, Štěpánek a Klicpera, často Jh. O. Sklenářová-Malá, M. Pospíšilová, J. Mošna, J. Šmaha, J. Lier, na jevišti působil i spisovatel L. Quis (1846-1913), pro místní divadlo napsal aktovku Medvěd. 1883 zal. SDO. V 2. pol. 19. a poč. 20. stol. hojně provozovány opery. 1905 se přestalo používat acetylenové osvětlení, divadlo do majetku města. 1922 SDO členem ÚMDOČ. 1922 Dusíkovo divadlo vyhořelo.

Občané čáslavští!

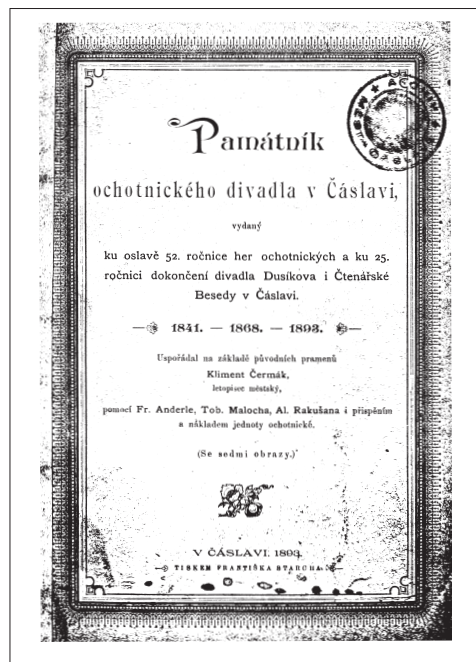
Bezohledný osud zničil pramen, z něhož město i okolí čerpalo kulturní potřeby. Ničivý plamen obrátil v několika hodinách v trosky Dusíkovo divadlo, které více než 50 roků poskytovalo občanstvu poučení i obveselení. Slzy žalu derou se do očí nad zkázkou nejlepšího divadla východočeských měst.

Silnější však než žal, silnější než plameny ohně jest vůle všech, spontánně po požáru projevovaná: Zahájiti okamžitě kroky k vybudování nového Dusíkova divadla.

Z svolání Jednoty divadelních ochotníků, Městské rady a Správní rady Dusíkova divadla, 1923.

1924 znovu otevřeno. Ve 20. a 30. letech s OS Jh. Z. Štěpánek, V. Vydra, J. Pivec, E. Kohout, Jára Kohout, Jára Pospíšil (původně čáslavský drogistický učeň). 1935 Fidlovačka. Za okupace SDO

velmi aktivní, 1941 oslavy 100. výročí založení spolku, 1943 120 členů, z toho 70 činných. Repertoár např. Mrtvé moře, Karel IV.,

114 / Výročí činnosti spolků i provozování ochotnického divadla v místech byla příležitostí k vydávání četných památníků a pamětních spisů.

Maryša, Radúz a Mahulena, Nezbedný bakalář, Benátská maskarada, Strakonický dudák, Soupeři ad. 1947 Nasredin (Mahen), 1949 Jeho urozenost pan měšťák.

115 / Opona Dusíkova divadla od malíře Antonína Růžičky (1924) na výstavě v Městském muzeu 1999.

S čáslavskými ochotníky spolupracoval jako student UMPRUM scénograf Jos. Svoboda (*1920, od 1948 ND). První výpravou byla Paní Marjánka (Tyl), Slunečník, Měsíčník a Větrník (Němcová), Hadrián z Římsů (Klicpera). Maloval na sklo diapositivy a pokoušel se, inspirován E. F. Burianem, dělat světelné divadlo. R. Lad. Brhlík, h. a v. i hl. architekt města Ant. Paluska.

Po 1945 a v 50. letech úspěchy v kraj. soutěžích, Sláva (Gusjev), Greta Normanová, Naši furianti, Sto dukátů za Juana, Nebe na zemi, Sonnenbruckové, Flachsmann vychovatel, Kat a blázen, O veselém pěvci, Fidlovačka, Pacient č. 113, Chudý kejklíř, Veselé paničky windsorské. Aktivní do 1962, kdy divadlo kvůli rekonstrukci zavřeno. Činnost OS obnovena s otevřením divadla